

Babel

16 anys

4t d'ESO

Escola Andersen

Soc essencial

M'he adonat que cada vegada hi ha menys aigua a segons quins països d'arreu del món. La sequera està fent molt de mal.

Però primer em presentaré:

Sóc l'aigua, l'element més important del planeta, sense mi no hi hauria vida

Per diferents factors ara mateix estic desapareixent de certes zones i poblant-ne en excés d'altres, i aquest no és el meu comportament normal.

Jo sempre he estat molt rutinària, omplir un llac, estancar-me en ell durant un temps, evaporar-me els dies calorosos, canviar la meva forma de nou a estat gasós i quan m'acumulo massa, em transformo una altra vegada en aigua líquida, i caic sobre muntanyes fins arribar una altra vegada als rius, llacs i mars.

Encara hi ha una forma de mi que encara no us he explicat: també puc ser sòlida, i em podeu trobar a les zones més gèlides del món, encara que actualment se m'està fent difícil mantenir-me a una temperatura raonable, ja que hi ha més zones càlides al món.

També estic desapareixent d'algunes zones perquè les temperatures són tan altes que se'm fa impossible arribar a estancar-me en una zona concreta, així que quan arribo a rius i llacs, m'evaporo ràpidament, per això poc a poc vaig desapareixent.

Els canvis de temperatura han fet variar radicalment els meus costums; hi ha zones on se'm fa difícil sortir, el nivell del mar augmenta pel desglaç dels glaciars.

Malgrat que soc tan important per aquest món, realment ningú posa de part seva per tal que jo pugui continuar amb els meus costums que tant afavoreixen els humans i a la Terra.

També sóc essencial pels humans per viure. Depenen de mi. Actualment les persones es qüestionen si és millor consumir-me de manera envasada o bé per

l'aixeta. Evidentment si surto de l'aixeta estic tractada i sotmesa a tractaments de salubritat estrictes i segurs que garanteixen el meu consum. Potser no tinc tan bon gust com l'envasada, però soc perfectament consumible. Si sóc envasada s'ha de pagar un preu elevat per mi, i el pitjor és que els humans em poseu dins de recipients de plàstic totalment nocius per al medi ambient. Així que cadascú faci el que la seva consciència li dicti. Per a mi el més important és que em respecteu i em valoreu pel que us dono: la vida.

Soc conscient que totes les persones d'arreu del món em necessiten però estic enfadada perquè sovint abusen de mi sense pensar en les conseqüències. És molt important que els humans aprengueu a valorar-me i a cuidar-me. S'ha de deixar de contaminar els rius i els oceans, s'ha de deixar d'explotar els aqüífers subterranis i malbaratar l'aigua. Tan sols heu de reconèixer que sóc un bé preuat que no podeu menystenir de la manera que ho feu.